

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

ЗА РІДНЕ, БЛИЗЬКЕ
(1-2 стор.)

У ШКОЛЯРІВ — КАНІКУЛИ
(2 стор.)

ЧЕРВОНИЙ ЗАСПІВ ПОЕТА
(3 стор.)

НОВИНИ КІНОЕКРАНА
(4 стор.)

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Молоді Комуністи

НЕДІЛЬНИЙ
ВИПУСК

Рік видання IX. № 3 (819). НЕДІЛЯ, 7 СІЧНЯ 1968 РОКУ. Ціна 2 коп.

У ЦК ВЛКСМ

УДАРНА СПРАВА КОМСОМОЛЬЦІВ

Бюро ЦК ВЛКСМ обговорило питання про участь комсомольців і молоді у змаганні за дострокове виконання шостого п'ятирічного плану розвитку народного господарства. В постанові, зокрема, говориться, що ініціатива комсомолі і трудові почини молоді спрямовані на дострокове завершення завдань п'ятирічки. Тепер одночасно шириться змагання за гідну зустріч 100-річчя з дня народження Володимира Ілліча Леніна.

Надаючи винятково важливого значення участі комсомольців і молоді у змаганні за дострокове виконання п'ятирічного плану, бюро ЦК ВЛКСМ постановило підтримати ініціативу передових комсомольсько-молодіжних колективів по змаганню молоді за дострокове виконання завдань п'ятирічки. (ТАРС).

П'ЯТИРІЧКА. ВОНА ПЕРЕВІРЯЄ ТЕБЕ ОТАРУ ДОВІРИЛИ МОЛОДОМУ

Піднялась застілля. Заскрипіли віконниці. «А як там волохаті?» — майнула думка. Нашвидкоруч одягнувся і пірнув у спільноту...

В приміщенні тепло, авчирний запах. Тварини лізали свого господаря і, ніби соншники до сонця, повертали за ним голови. Віктор оглянувся дах, піква, двіри — від ні шліпки. Прошова з кінця в кінець. Зупинився біля молодця. Через місяць деякі шліпки з ягнати будуть.

Переконавшись, що все гаразд, попрямував додому. Вітер все не вшухав. А чабану пригадаєсь літо.

Павило сонце. Завітан якість Віктор до голови когоспу і вимовив:

— Ремонт приміщень пора починати.

— Жарко. Аж трави дозгоріли, а ти про зиму турбуєшся...

Через хвилину вже закінчили: — Гарячухатий! Давай спокійно обговоримо. Вам же цілу ремонтну бригаду треба.

— Самі з Володимиром Кулибабою шпореємось.

Голова дав розпорядження видати необхідні матеріали.

«В артілі імені Леніна здавна розводять овець. Тільки користь від них не завжди мала. Від ста вісцятки і по сто ягнят не одержували.

І тоді хтось з членів правління поради постановити біля отари Віктора Лужковича:

— Випустити шован. Комсомолець, Худобу любить, Юнаї погодися.

Зразу ж взявся за спеціальну літературу, журналі. Ознайомився з роботою передових вісцятки, окремих чабанів. І того ж року почав, як кажуть, оббивати пороги правління когоспу:

— Затверджували мене? Тож і допомагайте.

Сам старався. Згодилися навіть телярської роботи. Попривільників теж не завжди виділяв. З Кулибабою все лагодило.

З часом ферма змінила свій вигляд. В ювілейному році чабани одержали на сто вісцятки по 110 ягнят. Настригли з тварини по 4 кілограми вівни. А догаради ж 530 голів.

Недавно Віктор був делегатом районної комсомольської конференції. Там він пообіцяв друзям, що на честь 50-річчя ВЛКСМ разом зі своїм напарником доб'ється нових успіхів.

Від 100 вісцятки буде на 5 — 6 ягнят більше, ніж у минулому році.

— А поживемо, і про інші цифри мову поведемо!

О. ЛАДАН,
спецкор «Молодого комуніста»,
с. Нова Прага,
Олександрійський район.

До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна

КНИГА ПРО СІМ'Ю УЛЬЯНОВИХ

У видавництві «Радянський письменник» вийшла нова книга життємирського письменника Володимира Канівця «УЛЬЯНОВИ». В. Канівець відомий як автор першої художньої біографії старшого брата В. І. Леніна «Олександр Ульянов», яку випустило видавництво «Молодая гвардия» в серії «Жизнь замечательных людей». Над романом «Ульянови» автор працював п'ятнадцять років.

Тепер Володимир Канівець готує книгу, яка розповість про юнацькі роки Володимира Ілліча, про його навчання в Казанському університеті, про початок революційної діяльності Леніна.

У МУЗЕІ В. І. ЛЕНІНА В ТАМПЕРЕ

Зростає число відвідувачів музею В. І. Леніна в м. Тампере. В 1967 році тут побувало понад 11 тисяч чоловік.

Відвідувачами музею були не тільки фінські громадяни, а й іноземні туристи, зарубіжні гості. З експонатами музею познайомились численні делегації з Радянського Союзу.

Великий інтерес до перебування В. І. Леніна у Фінляндії виявляють радянські школярі. У відповідь на їх запити музей надіслав у 1967 році дві тисячі листів.

НОВИЙ ЕКСПОЗИЦІЙНИЙ ЗАЛ

Після реставраційних робіт відкрився Казанський музей В. І. Леніна. Він збагатився просторим експозиційним залом, в якому розгорнуто виставку «В. І. Ленін — вождь Жовтня».

У меморіальній частині музею всі кімнати, в тому числі й кімнату Володимира Ілліча, повністю відновлено в тому вигляді, який вони мали 80 років тому.

(РАТАУ).

ВАСИЛЬ ДЮРДЗА —
КРАЩИЙ ТРАКТОРИСТ
КОГГОСПУ «ЗАПОВІТ ІЛ-
ЛІЧА» НОВОМИРГОРОД-
СЬКОГО РАЙОНУ. А ЩЕ
ВНІ—КОМСОМОЛЬСЬКИЙ
АКТИВІСТ, ГРУПКОМСОРТ
В РИГДІ № 3.

Фото П. МАЛЕСЕВА.

СПІВАЮТЬ РУКИ ПРО ВЕСНУ

Владно господарює зима. Бовваніють в степах сині намети. Тьмяно світяться слюдяним панциром замерзлі стави та річки. Дрімують засніжені сади. Але хлібодари знають: весна не забариться. Треба готуватись до її зустрічі. Щодня, зранку до вечора не змовкає розмова молотків, верстатів у майстернях Крупського відділення «Сільгосптехніки». Поспішають молоді майстри. Оживають під їхніми руками польові агрегати, переможно вони сурмлять на подвір'ї майстерень. Сурмлять про трудову перемогу комсомольців Миколи Малашкевича, Миколи Дехтяренка, Володимира Петрушенка. А вже хлопці цю зміну перевищують свої завдання. А в цілому річний ремонт техніки закінчено 20 грудня недавнього року. Тож є чим похвалитись комсомольцям села Крупського.

Співають натружені руки про весну. Зіскупились по справжній роботі.

А. КРОЙТЕР,
працівник районної газети «Зоря
комунізму».
Кіровоградський район.

РОЗБІЙНИЦЬКИЙ АКТ АМЕРИКАНСЬКИХ АГРЕСОРІВ

Уряд СРСР заявив урядові США рішучий протест у зв'язку з новим розбійницьким нападом американської авіації на радянське торгове судно.

4 січня у ході варварського нальоту американських військових літаків на Хайфон зазнав бомбардування радянський теплохід «Переславль-Залеский», який був в порту. Внаслідок вибуху авіа-

ційної бомби радянське судно, що доставило продовольство для населення ДРВ, дістало серйозні пошкодження.

Радянський уряд вимагає покарання осіб, відповідальних за напад на радянське судно, і вжиття термінових та ефективних заходів до недопущення таких дій.

У зв'язку з обставиною, яка створюється, відповідні радянські відомства будуть змушені здійснювати заходи по гарантуванню безпеки радянських суден, що йдуть у порти Демократичної Республіки В'єтнам.

(ТАРС).

САЛЮТ

Сиділи талим снігом, відшуміли веснами роки. Іх аж двадцять чотири вже відділяє нас від того дня, як Москва сарлотом сповістила про звільнення Кіровограда від гітлерівських окупантів. 24 роки минуло. А піднімиш накази, фотографії, спогади учасників визволення, і знову відчуваєш трудність і радість того дня. І не забудеться ніколи той день, бо він став початком і продовженням нашого з тобою щастя, яке народилося водночас з Великим Жовтнем.

ДО
24-РІЧЧЯ
ЗВІЛЬНЕННЯ
КІРОВОГРАДА
ВІД
НІМЕЦЬКО-
ФАШИСТСЬКИХ
ЗАГАРБНИКІВ

На фото: дальнобійна гармата Лавочкина веде бій в районі Кіровограда.

«Війська 2-го Українського фронту, прорвавши сильну оборону німців, сьогодні, 8 січня, в результаті вмілого обхідного маневру, оволоділи обласним і крупним промисловим центром Украї-

ни — містом Кіровоградом — важливим опорним пунктом оборони противника.

За чотири дні запеклих боїв наші війська просунулися вперед від 30 до 50 кілометрів, розширив-

ши прорив до 120 кілометрів по фронту. В ході наступальних боїв війська фронту розбили три танкових, одну моторизовану бригаду (Закінчення на 2-й стор.).

САЛЮТ ЩАСТЯ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

вану і чотири піхотних дивізії німців». (Із Наказу Верховного Головнокомандуючого).

«Ми звільнили це місто. Хто забуде обійми і

ніста Дронова. Увірвавшись у село Іванівку, чотири радянських танки знищили три німецьких танки, дві самохідні гармати, 5 мінометних батарей, 8 кулеметів і більше сотні гітлерівців. Танк командира Дронова йшов попереду. Ворожим снарядам відірвало Дронову ліву руку, але відважний офіцер продовжував бо-

№ 449 були важко поранені і не могли вести машину. Тоді санітар під вогнем ворогів пробрався до танка, подав пораненим медичну допомогу і сам вивів машину з екіпажем з поля бою.

Комсорг роти молодший лейтенант Рубін, механік-водій комсомолец Звірков, солдат комсомолец Шамаксовод, комуніст-лейтенант Рубінчик, механік-водій сержант Зінов'єв, наш земляк комуніст сержант Рілов Борис, рядові Нурматов Парда і Ходжаєв Халім, старший сержант Мора Ягмуров, комуніст сержант Мірзобекян Арташ, сержант Оганесян Галуст, і тисячі інших червоноармійців

сльози радості, з якими зустрічали нас кіровоградці, які провели два з половиною роки під німецьким ігом».

(Із передової статті газети «Суворовський натиск» від 14 січня 1944 року).

«Бої, проведені на під-

ротьбу. Коли закінчилися снаряди і танк запалав, аж тоді сміливці залишили його.

Поряд з комуністами стійко билися комсомольці. Так, екіпаж комсомольця молодшого лейтенанта Олишневця знищив два ворожих танки, а комсомолец механік-водій Хрустальов, сміливо

різних національностей героїчно билися з ворогом, звільняючи наше місто.

У боях за Кіровоград відзначився і прославлений навідинник гармати 13-ї гвардійської стрілецької дивізії гвардії сержант Закір Шаймерданов, знищивши 24 ворожих танки.

ступах до Кіровограда, багаті прикладами безсмертних подвигів і нечуваного героїзму.

Ну, як не назвати таких гвардійців російськими богатырями, як гвардії сержант Гусєв, який в поєдинку із сімома гітлерівцями п'ятьох знищив, а двох взяв у полон, як розвідники Новиков і Квачук, які в селі Кандауровка напорилися на 13 німців і всіх їх захопили в полон...

Навідинник гармати Героя Радянського Союзу Зозуля Андрій, командир Войналович і комсорг Московченко захопили у ворога 75-міліметрову гармату, повернули її проти німців і відкрили вогонь по відступаючому противнику...».

(Із спогадів гвардії генерал-майора М. П. Серюгіна).

При прориві оборони відзначилася рота кому-

увірвавшись на вогневі позиції і в колону противника, знищив 3 гармати, 2 мотоцикли, 11 автомашин і близько півсотні офіцерів і солдат.

Особливу відвагу виявив санітар танкового батальйону рядовий Пінєга. Члени екіпажу «Т-34»

Він був удостоєний звання Героя Радянського Союзу.

І. АРТЕМЕНКО,
співробітник Кіровоградського пединституту, учасник звільнення Кіровоградщини

Гвардії генерал-майор М. П. СЕРЮГІН бесідує з жінками в одному із звільнених сіл під Кіровоградом (фото вгорі).

Зустріч із визволителями (фото в центрі). Генерал-лейтенант КУРКІН і підполковник СОЛОМАХІН на вулицях звільненого Кіровограда (фото внизу).

Події в Китаї

В Китаї опубліковано дуже скудну інформацію про те, чого було досягнуто за минулий рік в житті країни. В пекінських газетах повідомляється про перевиконання планів видання творів Мао Цзе-дуна, про випуск кількох мільйонів грамофонних пластинок із записом окремих робіт і цитат Мао Цзе-дуна і пісень, написаних на ті ж цитати. Агентство «Синьхуа» повідомило про освоєння в Шанхаї «виробництва» великих кольорових портретів Голови Мао,

вкритих пластмасою. «Це новий успіх», — резюмує агентство.

Всі поворітні газети надрукували спільну директивну статтю «Женьмінь жібаво», «Хуцзі» і «Цзефанцзюнь бао», в якій ставляться завдання на новий, 1968 рік. Стаття, зокрема, пропонує очистити і впорядкувати партійні організації. Чистити мають бути піддані всі, хто висловлює незгоду з групою Мао Цзе-дуна або не виявляє достатньої старанності в схиланні перед Мао. Їх місце в партії повинні зайняти активісти «культурної революції» — хуївейбіни і цзаофані.

Про економічні завдання в статті говориться над-

то глухо, в найбільш загальних висловах. Пропонується «стимулювати розвиток виробництва, стимулювати роботу і стимулювати підготовку до війни». Проте стимулювання виробництва, як відзначається в статті, ні в якому разі не повинно набирати форми матеріального заохочення. У статті говориться про необхідність «суворо критикувати і давати відсіч чорній пошесті економізму», тобто протидіяти всяким вимогам поліпшення життя широким масам. Пекінські і провінційні газети день у день підкреслюють керівну роль збройних сил у здійсненні «культурної революції» і в усьому житті країни. (ТАРС).

РОЗМОВУ ПРОДОВЖИТЬ ЧИТАЧ

Хто рік чи два тому не знав у Злинці Марійку Бахмат? На неділю, в полі на фермі — скрізь срібним дзвіночком дзвенів її голос. Зачують, було, той голос хлопці і дівчата і вже гуртуються навколо неї. Знали: де Марійка, там і пісня весела, і справа цікава.

Комсомольці обрали її членом райкому. Ми всі рівнялися на неї і по-хорошому заздрили. І любили свою Марій-

чоловіка, у сім'ї, і коли збиралася до клубу, винувато позирала на Анатолія.

Згодом в комсомольській організації колгоспу імені Свердлова робота була занедбана вкрай. Комсомольці обрали нового вагажика. Марія, здавалося, була задоволена. Нарешті, залишили її у спокої. Перейшла працювати на роботу в контору.

І з того часу потяглися звичні дні: зранку — на роботі, ввечері — домашні справи. А коли все по господарству зроблено, молода жінка сідала біля вікна і жадібно ловить відгомін вулиці. То на і жадібно ловить відгомін вулиці. То

ТІЛЬКИ ДОМОГОСПОДАРКА?

ку. Ходили разом на репетиції художньої самодіяльності, під місяцем милувалися на своє село, шепотіли про коханця.

До кожного по-різному приходив вночі. Одному додає снаги, окрилює, а іншого розчиняє в собі, не залишаючи й краплини для загальної справи.

«Посторонньою» справою стала для Марії комсомольська робота після того, як зустріла вона свого судженого Анатолія Негретова. Хоч хлопець і не був особливо активним, та все ж його не вважали і ханжею. Не боронив молодій дружині брати участь у художній самодіяльності чи прийти на комсомольські збори.

А Марія все рідше проводила засідання комітету, в хорі зовсім не з'являлась. Навіть перестала збирати членські внески. Вона вважала, що час, витрачений на зборах чи в комітеті, вона краде у

збираються до клубу хлопці і дівчата. На кожного з них чекає хор, танцювальний гурток, цікава суперечка на диспуті чи робота над номером «Комсомольського прожектора».

Мені боляче думати, що кожна дівчина, яка виходить заміж, забуває за громадські справи, не хоче бачити далі своєї сім'ї. Чи це вірно?

Чи не обкрадаємо ми себе?

Зіна ЧУПРИНА.

Колгосп імені Свердлова Маловісківського району.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Публікуючи цей лист, редакція сподівається, що читачі висловлять свою думку з цього приводу. Чи дійсно Марійці бути активною завжди сім'я? Чи, можливо, причина в чомусь іншому?

ПРОЙШЛО ПЕРШЕ ПОБАЧЕННЯ

Новий рік у гостях старшокласників

робці пиріг. Тут його розрізали і вручили переможцям.

— Іжте на здоров'я, але іжте обережно. Ваш сувенір — десь всередині, — говорить шеф-кухар.

— Який смачний пиріг! Його приготували для нас наші молодші товариші — піонери, — ласуючи свою долю, відповіла Ганнуса.

— Ходім он до того барабана. Там провіримо свої квитки.

— Зараз ми будемо слухати пісню, яку виконують «майбутні лауреати міжпланетних фестивалів», — жартівливо тоном нашітував Гамлет Офелії.

В цей час поспіпались з усіх боків поздоровлення. Який щасливий вираз обличчя був у Ганни, коли уста Володі промовили: «Хай у Новому році щастить на кожному кроці!»

А ось тепер Володя кудись поспішає. Може, на побачення до Ганнусі? Ну й що ж! Пройде багато днів, місяців, можливо, років, та це розтануть в пам'яті оці веселі новорічні вечори старшокласників!

Т. КОВАЛЬОВА.

Кіровоградський Палац піонерів.

СИГНАЛ ГРОМАДСЬКОЇ ТРИВОГИ

Кого ж з клубу виганяти?

Дорога редакція! Звертається до тебе молода села Братського, що в Компаніївському районі.

В нашому селі є чудовий клуб, яким завідує Є. О. Чоповська. Але пра-

цює він не так, як треба. Клуб часто буває на замку, перед демонструванням кінофільмів рідко опалюється. Ніхто з жителів села не пам'ятає, щоб у клубі читалася лекція.

А зовсім недавно, перед святом, завідувача і її чоловік дуже вразили нас своєю поведінкою. Після кіно ми грали в на-

стільний теніс, коли з'явилися вони (він в нетверезому стані) і почали грубо виганяти нас з клубу. Святковий настрій було зіпсовано. Просимо допомогти нам.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Шановні юнаки і дівчата. Адресуємо Ваше прохання завідувачу Компаніївським районним відділом культури Олександрову Васильовичу Семенову. Маємо надію, що воно буде задовільнене.

ДО 70-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

ЄЛИСАВЕТГРАДСЬКА ЗИМА Володимира СОСЮРИ

ЩОМУ було б сімдесят. І не вірилося б, що Володимирові Сосюрі — сімдесят. Перед нами він — завжди юний, дзвінкоголосий, з нестерпною жагою світла, піснi, високої голубої високоності, чорноного польоту, червоного сходу...

О, не даремно, ні, в степах гули гармати, і ляглась наша кров і падали брати...

Це звучить із задумливою пікістю, це звучить лунка, як молоде залізо, це звучить мужньо, невідступно, як помах орлиного крила. А головне — звучить молодю у нашій душі. Молодо і вічно.

Не даремно! Ні.

Не даремно у перерві між боями міння боєць Сосюра дзвінкий багнет на дзвінке перо. Не даремно горів, плекав надію на своє слово, кликав, не даремно співав про «золотоку Україну».

Ми, молоді, низько вклоняємося Вітчизні, ми готові йти на смерть задля сонця над нею. Ми низько вклонялись нашій матері — українській землі, гордимось, підносимо її своїми трудами. І в усьому цьому — є щось від Володимира Сосюри. Його натхненого заклик, від його любові.

О, не даремно, пі...

но весть дозор принес, что там, в лесу, враги... И снова стынет даль в мучительной тревоге, и чутко кокают спокойные штывки...

Як схоже це на майбутнього великого Сосюри: і зоря у нього «золоторжавая», і день у нього «сереб्रोштрунный», і весь вірш — без зайвинки. Все на місці. То нічого, що багнети — спокійні, хай це не страшить. Вони дуже чутливі у впевнених, спокійних руках юнака з неспокоїною вдачаю поета.

Чомусь день, коли ти вперше з'явився в газеті чи журналі з кількатисячним тиражем, запам'ятовується до найменших подробиць і найдовше. Згадує про нього в листах до кіровоградців і поет В. М. Сосюра:

«Наші курси тоді містилися в колишній Пушкінській школі (тепер школа № 7 — В. Ч.). І мені доводилося брати участь в обороні Єлисаветграда од махновців. У Єлисаветградських «Ізвестиях» друкувалися мої перші, власні, юнацькі вірші. Тоді газети ліпили на стінках будинків. У мене не було штиблетів, і дівчата пошили мені капці з шнурового сукна. В тих капцях, зимою, я бігав за кілька кварталів, щоб подивитися, чи надруковані мої вірші».

З яким же трепетом біг до газети курсант у капцях, — і увітати важкої Тим більше, бігати довели даремно з 26 листопада аж до 19 грудня! І в наступному листі (від 30.XII.1959 р.):

«Мені дуже дорогі ці вірші. Я хочу їх включити в збірник «Вітчизні», який уже видавався Держлітвидавом України. В цьому збірнику були надруковані мої юнацькі вірші 1920—23 років і вірші трішки пізнішого періоду (які мені не подобаються, я хочу їх при перевиданні «Вітчизні» зняти і замінити юнацькими)».

«Між іншим, — згадує Володимир Миколайович, — в Єлисаветградських «Ізвестиях» було надруковано мого вірша, якого я забув, але пам'ятаю рядки з його середини:

Нас выслали в дозор. Мы были с гор Донбасса, шинели рваные — эмблемы новых дней. Пустая станция... вагон второго класса, да ржанье тихое оседланных коней...

На жаль, віршів цих у газеті не віднайдено. Інший вірш В. Сосюри «Пролетарий» видруковано аж 9 лютого 1921 року. Хтозна, чи читав вірш сам поет, бо, як він згадує в листі від 1 лютого 1960 р., «...в середині фєвраля я был демобилизован и уехал из Єлисаветграда на родину, на Донбасс!»

Вчитайтесь уважно в рядки вірша:

Пусть на худых ногах засохло мясо в клочьях, где кожа содрана и в трещинах руда... Но тем дороже нам наш новый мир рабочий, но тем полней дрожит, крылатый звон труда.

Чи не нагадують вам процитовані обидва вірші «Червону зиму»? Адже і розмір, і ритм — майбутньої поеми, і чи не можна з певністю сказати, що зрів майбутній великий твір поета в боях за Знамянку і на лісозаготівлях у Нєрубайці, на посту і над паперовим аркушем?

21—23 квітня 1929 року Сосюра виступав у нашому місті з групою письменників, серед яких були, крім Володимира Кузьмича, Леоніда Первомайського, наші земляки-кіровоградці Іван Микитенко, Сава Голованівський та Антін Дикий. Письменники виступили тоді в клубі радторгслужбовців, в театрі заводу «Червона зоря», стрічалися з робітниками-металістами, одвідали цехи заводу, виступали перед працівниками освіти, на «Червоному Профінтерні», комсомольським активом, студентами педтехникуму та учнями трудової школи № 4.

В. Сосюра читав поезії «Сад», «Знову я на содовім заводі», «Мати». Як відмічає газета: «...найбільший успіх мали тосаріші Володимира Сосюра та Іван Микитенко».

23 квітня газета «Єлисаветградський пролетар» надрукувала вірш В. Сосюри «У місті», можливо, написаний у Єлисаветграді, під враженнями восьмилітньої відсутності.

А вірш «Кіровоград, тебе ми покидали...» з'явився на честь визволення міста від фашистських катів у газеті «Кіровоградська правда» в січні 1944 року. Поет першим привітав людей, котрі стали йому близькими і рідними. Причому, привітав теж зимою, через 20 з лишком років, гаряче дякуючи Єлисаветградщині за те, що виколісала в своїх степах «Червону зиму».

В. ЧАБАНЕНКО, керівник лекторської групи обкому ЛКСМУ.
А. ЩЕРБА, член КПРС з 1919 року.

Гомілки вечори в клубі колгоспу «Росія» Олександрівського району. По-особливому кличуть вони своїми поглядами, коли тут мають виступати сільські аматори.

НА ЗНІМКУ: доярка Люба ПЛЯКА та колгоспник Степан ЧМИР. Фото В. КОВПАКА.

ТАК, саме зима. Вірніше, дві, заметених снігами, збагрянених змахами мстивих шабел над готовими махновцями, — місяці листопад і грудень 1920 року та січень 1921 року. Місяці, без яких не міг обійтись Володимир Сосюра, місяці, які на багатій талантами припугльській степовій землі народжували поета Сосюру.

Про свої зв'язки з Єлисаветградом поет згадує в автобіографії:

«Після миру з поляками закінчив військово-політичні курси при полівідділі 14-ої армії і був учасником боїв проти банд Махна в грудні 1920 року під Єлисаветградом (нині — Кіровоград)».

Ці рядки і наштовхнули на думку: а чому б не перегорнути газети за місяці, що передують грудню і — після грудня?

Тривожні заголовки «Ізвестий Єлисаветградського Совету робочих, крестьянских и красноармейских депутатов».

Вперше ім'я Сосюри з'являється в місцевих «Ізвестиях» 26 листопада 1920 року (№ 252). В «Страничке коммунистической молодежи» (яку, до речі, редагував комсомольський працівник і поет, вчорашній солдат М. Серебрянський) в розділі «Почтовый ящик» серед відповідей кореспондента читаємо:

«Курсанту Сосюре (з двома літерами «с» — прим. В. Ч.). Товариші! Все ваші стихі талантиві. Будуть напечатані в ближайших номерах. Редактор убедительно просит заглянуть к нему в редакцію для близкой бесєды».

Хто він, той товариш, що дав відповідь через газету? Він один з перших дав високу оцінку творам: «талантливий!».

Володимир Сосюра активно вкляючається в будні робітничої молоді міста, відвідує клуб ім. Луначарського, бере участь в усній газеті комсомольців. Про це знову ж таки свідчить газета: 1-го грудня в статті Ів. Ткачова «С усной газетой в комсомоле» знаходимо рядки: «...читаются стихи курсантов т. Сосюро, Соколова». А 19 грудня 1920 року в «Ізвестиях» видруковано вірш «За солнцем», підписаний В. Сосюром. Трічі прізвище майбутнього «солов'я України» редакція давала в неправильному написанні, та це, однак, аж ніяк не вплинуло на поезію.

Ось цей вірш у першому його видрукуванні:

ЗА СОЛНЦЕМ

Отпламенела ночь. В заре золоторжавой чеканятся шаги под мерный звон штывков. К вершинам держим путь за солнечною славой, и павших на камнях дрожат мозги и кровь. Мы, как песок морей... О мать моя — Коммуна! Кто мог сдержать в веках наш громоносный бег... Уже пылает день, вдали сереброштрунный, как на родных полях веселья чистый снег. И свежая трава шумит неторопливо, склоняются цветы приветливо кругом, — пред нами пышные раскинулись нивы ковром сияющим, задумчивым ковром. Так хочется прилечь и отдохнуть немного, —

**ТВИ
РОВЕСНИК
ЗА
РУБЕЖЕМ**

**МОЛОДЬ
БОЛГАРІЇ
ГОТУЄТЬСЯ**

В ЦЬОМУ році болгарська молодь буде хазяїном ІХ Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Вся країна готується гідно зустріти багаточисленних гостей — представників молоді всіх континентів. Хоча святю атмосфера вже відчувається в Національному підготовчому комітеті, створеному з представників всіх громадських організацій і творчих спілок. При комітеті розгорнули кипучу діяльність 12 оперативних комісій.

Болгарська делегація на фестивалі буде однією з найбагаточисленніших. 3500 юнаків і дівчат будуть представляти молодь країни на цьому всесвітньому форумі молодості світу. Вони повинні продемонструвати переконливість своїх ідей, високу культуру і освіченість свого народу, переваги соціалістичного суспільного ладу.

Відповідальність за достойне представлення болгарської молоді на її зустрічі з друзями припадає на комісію по підготовці болгарської делегації. Щоб дати можливість найбільшій кількості юнаків і дівчат проявити свої здібності, в 6 округах країни будуть проведені зональні огляди-концерти. Молодіжні й дитячі хори, музичні і танцювальні ансамблі і

окремі виконавці будуть демонструвати своє мистецтво, змагатися за почесне звання «Делегат ІХ Всесвітнього фестивалю». Радіо Софії познайомить своїх слухачів з найкращими з них.

В комсомольських організаціях будуть проведені живі диспути, політичні дискусії і суперечки, пікаві лікторії і теоретичні конференції. Для представників молоді різних професій буде об'явлено змагання по характерних показниках для цих професій. Окружні комітети комсомолу виявлять переможців, які також будуть делегатами фестивалю. Передбачається, що до квітня 1963 року болгарська делегація буде остаточно сформована і почнеться її спеціальна підготовка до фестивалю.

А втім, сценаристи, хореографи, режисери і музиканти вже розробляють проєкт сценарного плану участі у фестивалі болгарської делегації. Найбільш цікавим моментом в ньому буде «Свято Болгарії». В один із фестивальных днів гості болгарської молоді познайомляться з усім національним багатством болгарського народу, його самобутнім мистецтвом і культурою, славним минулим і героїчним теперішнім. Разом з багаточисленними і різноманітними заходами в галузі мис-

тецтва, науки і політики болгарська молодь буде мати можливість вільно зустрічатися з представниками молоді різних країн і організацій в «Болгарському клубі», який повинен стати центром знайомства і зміцнення дружби.

Підготовка до ІХ Всесвітнього фестивалю в Болгарії поширюється з кожним днем.

**ХІРОСІМА?
А ДЕ ЦЕ?**

— Ви знаєте, що трапилось у Хіросімі?
— А де це?
— В Японії.
— Ні, я ніколи про це не чула. А що там трапилось?
Це уривок з нещодавно опублікованого в журналі «Шпїгель» інтер'ю із сьмнадцятирічною англічанкою Лєслі Харбер, яку друзі і прихильники називають «Твіггі», що означає «каланча». Її ріст 166 сантиметрів, а важить вона всього тільки 45 кілограмів. Твіггі зі-

Листування „Молодого комунара“

В листі до редакції вчителі села Нововодяного Новоукраїнського району В. Чуйко, В. Таровик та Н. Павленко скаржилися на погану роботу клубу, на те, що в селі не працює радіо і немає електричного освітлення.

Як повідомив нам голова Новоукраїнського виконкому районної Ради депутатів трудящих М. Варивода, бригадний клуб колгоспу «Україна», розташований в селі Нововодяне, нині пожвавив свою діяльність. В ньому читаються лекції, проводяться бесіди.

Внаслідок кліматичних умов цьогорічної зими радіолінія нерідко виходить з ладу, тому і трапляються перебої в роботі радіоточок. Працівники зв'язку аживають всіх заходів, щоб радіо в селі працювало безперебійно.

Село Нововодяне не електрифіковане. Електрифікувати його своїми силами колгосп не може через відсутність потрібних матеріалів.

знається, що «принципово не читає нічого, крім коміксів, і дивиться тільки фільми про вбивства». По-англійськи вона говорить гірше, ніж продавщиця квітів Еліза Дуаліт із п'єси В. Шоу «Пігмаліон».

Зараз Твіггі — джерело чималих прибутків тих, хто робить бізнес на фото. Вона систематично знімається для журналів мод і рекламних оголошень. Фото голої або напівголої Твіггі на фоні нової автомашини друкується в сотнях газет і журналів. Про неї випущено декілька фільмів.

Мода на Твіггі почалась приблизно два роки тому. У Франції, Англії, США продаються плаття, як у Твіггі, і «духи, як у Твіггі». В Англії їй уже споруджений пам'ятник... але поки що її вощу. Він стоїть у знаменитому лондонському музеї воскових фігур.

Щоправда, про те, що Твіггі за своїм розвитком відстає від двона десятирічної дитини, її прихильники, мабуть, не знають. Журнали мод і рекламні оголошення про це, природно, замовчують. Для тих, хто спорудив їй пам'ятник, важливо отримати прибуток — фінансовий і... політичний. Адже ця Твіггі так допомагає відвертати молодь від серйозних актуальних проблем!

М. ОЗЕРОВ.
(ТАРС).

НОВИНИ

КІНОЕКРАНА

„ПОЕМА ДВОХ СЕРДЕЦЬ“

ЦЕ БУЛО в далекі часи. На головній площі Самарканди повинні карати художника Лохарі. Він вчинив злочин перед аллахом — намалював портрет людини. Але на домогую побратимові по мистецтву приходить Мурад, любий співець народу. Врятований художник показує новому другу свої малюнки, серед яких — портрет гарної дівчини. Це — Мадіна, танцюристка і рабіня Карашаха — володаря далекої країни. Охоплений бажанням знайти дівчину, Мурад вирушає в путь...

Так починається новий художній фільм «Поєма двох сердець», що на кіностудії «Узбекфільм» у Ташкенті поставив народний артист СРСР, кінорежисер Камілі Ярмагов — автор широко відомих картин — «Алішер Навої» і «Авіценна».

АПН.

ПАРИЖ. ВІЩІ НАРОДНИХ ЗБРОНИХ СИЛ ВІЗВОЛЕННЯ ПІВДІННОГО Б'ЄТНАМУ АТАКУВАЛИ АЕРОДРОМИ, РОЗТАШОВАНІ ЗА 200 КІЛОМЕТРІВ НА ПІВДЕНЬ ВІД ДАНАНґА. В РЕЗУЛЬТАТ ЦЬОГО ПОШКОДЖЕНО 15 АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕРТОЛІОТІВ.

УСПІХИ РУХУ НОВАТОРІВ В НДР

БЕРЛІН. 13 процентів усіх трудящих НДР є новаторами виробництва. Кожен з найкращих підприємців армії новаторів має торк по одній або кількох раціоналізаторських пропозицій.

МОНГОЛІЯ — КРАЇНА МОЛОДОСТІ

УЛАН-БАТОР. ТЕПЕР 62,8 ПРОЦЕНТА ВСІХ ЖИТЕЛІВ НАРОДНОЇ МОНГОЛІЇ — ЦЕ ЛЮДИ, ЯКІ ЩЕ НЕ ДОСЯГЛИ ЗОРИЧНОГО ВІКУ. ПО НАД 80 ПРОЦЕНТІВ УСІХ ТРАКТОРИСТІВ І КОМБАЙНЕРІВ У КРАЇНІ — ЧЛЕНИ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ СПІЛКИ МОЛОДІ, ЮПАКИ І ДІВЧАТА.

КОМБІНАТ — СИМВОЛ ДРУЖБИ

ПРАГА. Східночехословацький металургійний комбінат — наймодерніший у Чехословацькій металургійній підприємствосторі виплавляє понад мільйон тонн сталі. До 1971—1972 року, досягнувши повної потужності, він почне давати країні 4 мільйони тонн сталі, майже половину нинішнього виробництва сталі у Чехословацькій комбінат споруджується з технічною допомогою Радянського Союзу, він працює на мрипорізькій руді і донецькому вугіллі.

(ТАРС).

ЗАХІДНІЙ БЕРЛІН. Сумно почався новий рік для жителів Західного Берліна: тут було запроваджено значне підвищення цін на багато товарів масового споживання, у тому числі на молочні продукти, м'ясо, овочі. Збільшилася також плата за побутові послуги, вартість газу і електричності.

ТЕГЕРАН. Останніми днями іранська преса б'є тривогу в зв'язку з масовими випадками отруєння хлібними продуктами в Тегерані. За минулий тиждень померло понад 700 чоловік. Причиною отруєння було американське борошно, заражене отруйним грибом.

САНТЯГО. В Чилі опубліковано розпорядження про підвищення цін на борошно на 27,9 процента і на хліб — на 18,9 процента. Найбагатшим часом мають бути знову підвищені ціни на молоко, масло, рис та інші продукти.

3 ТВОРІВ, ВІДЗНАЧЕНИХ НА КОНКУРСІ

В ДЯДЬКА РУКИ БОЛЯТЬ

Тополиної ночі,
Коли місто мовчить,
Дядько склеплює очі,
А, буває, що й спить.
І тоді сорок п'ятий
Сниться дядькові рік —
Тигра череп лобатий,
Протитанковий рив.
Сняться білі палати,
Сняться чорна земля...
Мамо...
Матінко...
Маті!..
Руки, руки болять.
І заходить до дядька
Автоматників рій:
— Що там, друже, чувати?
Ти ж на світі цім свій.
Дядько б рад не мовчати,
До півнів розмовляти,
Тільки ж руки прокляті,
Дуже руки болять.

А оце, перед світом,
Находився, приліг —
Із букетами квітів
Дітлахи — на поріг.
Він підняв над собою
Вілобрисе маля —
І проснувся від болю:
Як же руки болять!
...І виходить до сонця
Добрий дядько Архип,
Вслід зелена віконниця
Тільки — скрип, тільки — склип.
Так не хочеться дядькові
По проспекту гулять,
Бо ще люди дізнаються,
Як то руки болять...
...Перед ним синаї далі,
А під ним сивий брук.
Дві на грудях медалі
І рукава без рук.
Вячеслав СОКУРЕНКО.

м. Кремгес.

НА ЗАСНІЖЕНОМУ ОБНІЖКУ.

Фото В. КОВПАКА.

ВІСІ ПСИХОЛОГИ твердять, що мислення у дітей (особливо молодшого шкільного віку) конкретне і образне, а тому без уявлення їм іноді буває дуже важко зрозуміти якісь узагальнення, абстрактні поняття. Ох і важко!
Цю глибоку теоретичну істинну довели мені практичною забаву на уроці в однієї молодшої вчительки... Коли після довгих пояснень і роз'яснень ніхто з гіркістю на серці взялася пояснювати знову. Уже закінчувалася третє пояснення, і невблаганно йшли останні хвилини уроку, але вона бачила, що в класі панує тиша. Повне нерозуміння. Це ще більше пригнічувало її.

І раптом... раптом розпач зник. Вчителька засіяла. «Уточнення!» — промайнуло в думці. І так же блискавично, як

ГУМОРЕСКА

УНАОЧНЕННЯ

прийшла ця думка, взявся молодий педагог її реалізувати.

— Дітки! — радісним і свихлюваним голосом звернулася вона до класу. — Дітки, іменинники — це все те, що ми бачимо, що ми можемо посприяти руками. Це всі предмети. Оу, наприклад, — і вчителька різко над головою підняла учнівську ручку. — Що це таке?

— Ручка! — веселим хором відповіли діти.

— Та іменин же це. І партя — іменинник, і зошит — іменинник, і все тут — іменинник.

Очі дітей світлилися довірливим здивуванням, і кожен бачив перед собою не товариша, а іменинника, і весь клас уже був не звичайним собі класом, а суцільним збором іменинників.

У вчительки одягло від серця, бо навіть найіменніший Павлик на запитання дати приклад іменинника тицьнув пальцем на класну дошку. Усе здавалося таким зрозумілим і простим...

Лише Петрикові було нестерпно цікаво: чи вчителька теж іменинник, чи вона така вчителька?

є РЕГУШЕВСЬКИЙ.

м. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

НЕДІЛЯ, 7 СІЧНЯ. Перша програма. 9.00 — Гімнастика для школярів. (М). 9.15 — «Будильник». (Фрунзе). 10.45 — Теленозніч. (М). 10.00 — На екрані фільми-лауреати II Всесоюзного фестивалю телефільмів. «Тільки земля і люди». Документальний фільм. (М). 10.30 — «Пам'ятники архітектури». «Первістки радянської архітектури». (М). 11.00 — Для юнацтва. «Свято знання». (М). 12.00 — Новорічне свято в Кремлі. (М). 13.00 — Для школярів. «Капітан Тенкеш». Телефільм. 9 серія. (М). 13.30 — Програма для юнацтва. «Зірочка». (К). 14.00 — Програма кольорового телебачення. (М). 15.30 — «ТЕК-65». (К). 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. «Люди з легенди». (Ростов). 16.30 — «Музичний кіоск». (М). 17.00 — Молодіжна програма «Погляд». (К). 18.00 — Літосні північ. «Рік 1957-й». Телефільм. (М). 19.00 — О. Пушкін — «Маленькі трагедії». Спектакль. (М). 21.00 — «Камертон доброго настрою». Естрадна програма.

ПОНЕДІЛОК, 8 СІЧНЯ. Перша програма. 11.00 — Для школярів. «Красні». Телеспектакль. (М). 12.00 — Для школярів. «Капітан Тенкеш». Телефільм. (10 серія). (М). 12.30 — Телевісті. (К). 18.00 — «Наша загальна справа». (Донецьк). 18.30 — Телефільм «В старій Москві». І та II серія. (Кіровоград). 20.30 —

Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — «Кінопарам». (М). 22.15 — Програма УТ. «Народна творчість». Я. Мамонтов — «Республіка на колесах». (Харків). 23.00 — «Тільки факти». (М).

Друга програма. 14.00 — Програма УТ. «Новорічна ялинка». (К). 15.15 — Фільм для дітей. (Дніпропетровськ). 15.50 — «Веселка». Концерт. (Дніпропетровськ). 16.30 — «Будь сильним, будь спритним». (Львів). 17.15 — Мультифільм. (К). 18.30 — Слухачам шкільного марксизму-ленінізму. Історія КПРС. «Більшовики в роки першої світової війни». (М). 19.00 — П. Валє — «31-й відділ». Прем'єра телеспектаклю. (1 серія). (Ленінград). 20.15 — Музичний антракт. (М).

ВІВТОРОК, 9 СІЧНЯ. Перша програма. 11.40 — Для школярів. «Капітан Тенкеш». Телефільм II та III серія. (М). 17.40 — Телефільм «Глобусета лаути по Уралу». (Кіровоград). 18.10 — Для школярів. «Республіка ШКІД». (Кіровоград). 20.00 — «Кроки ювілейні». (Кіровоград). 20.15 — Музичний антракт. (М). 20.30 — Інформаційна програма «Час». (М). 21.15 — Р. Шуман — «Карнавал». (К). 22.05 — Телеклуб «1000 порад». (К). 22.10 — «Надія Обухона». Художній телефільм. (М). 23.00 — «Тільки факти». (М).

Друга програма. 12.05 — Балет «12 місяців». (Дніпропетровськ). 15.00 — Програма УТ. Новорічна ялинка. (К). 16.15 — Фільм для дітей. (Дніпропетровськ). 17.00 — Дніпровські новини. (Дніпропетровськ). 17.15 — Програма УТ. «Люди трудової слави». (Львів). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Для дітей. С. Прокоф'єв і Г. Сопіа — «Найбільший друг». Вистава Калінінського театру ляльок. (К). 18.40 — «Пошта». Мультифільм. (К). 19.00 — П. Валє — «31-й відділ». Прем'єра телеспектаклю. II серія. (Ленінград). 19.45 — Програма УТ. «Ленін і Україна». «За порадю Ілліча». (К). 21.15 — Музичне вітання з берегів Влтави. 21.55 — Кінопрограма.

9.15 — «Будильник». (М). 12.00 — Новорічне свято у Кремлі. (М). 13.00 — «Капітан Тенкеш». Телевізійний фільм. 9 серія. (М). 13.30 — Телевізійний журнал «Для вас, жінки». (М). 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Ростов). 16.30 — «Музичний кіоск». (М). 17.00 — В ефірі «Молодість». (Ленінград). 18.00 — Літосні північ. «Рік 1957-й». Телевізійний фільм. (М). 19.00 — О. Пушкін — «Маленькі трагедії». Спектакль. (М). 21.00 — «Камертон доброго настрою». (К). 23.00 — «Тільки факти». (М).

ПОНЕДІЛОК, 8 СІЧНЯ. 12.00 — «Капітан Тенкеш». Телевізійний фільм. (10 серія). (М). 14.00 — Новорічна ялинка. (К). 15.15 — Фільм для дітей. 15.50 — «Веселка». Концерт. 16.30 — «Будь сильним, будь спритним». (Львів). 17.15 — Мультиплікаційний фільм. (К). 17.30 — Телевізійні вісті. 18.00 — «Наша загальна справа». (Донецьк). 18.30 — Слухачам шкільного марксизму-ленінізму. (М). 19.00 — П. Валє — «31-й відділ». Телевізійний спектакль. (1 серія). (Ленінград). 20.15 — Музичний антракт. (М). 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Кінопарам». (М). 22.15 — «Народна творчість». Я. Мамонтов — «Республіка на колесах». (Харків).

ВІВТОРОК, 9 СІЧНЯ. 11.10 — «Капітан Тенкеш». Телевізійний фільм. (11 і 12 серія). (М). 12.05 — Балет «Дванадцять місяців». 13.00 — Новорічна ялинка. (К). 16.15 — Фільм для дітей. 17.00 — Дніпровські новини. 17.15 — «Люди трудової слави». (Львів). 17.40 — Телевізійні вісті. 18.00 — Для дітей. «Найбільший друг». Лялькова вистава. (К). 18.40 — Мультиплікаційний фільм. (К). 19.00 — П. Валє — «31-й відділ». Телевізійний спектакль. (2 серія). (Ленінград). 19.45 — «Ленін і Україна». «За порадю Ілліча». (К). 20.15 — «Гітисепа пошта». 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Музичне вітання з берегів Влтави. 21.55 — Кінопрограма.

Телевізійні новини. (М). 10.00 — На екрані фільми-лауреати II Всесоюзного фестивалю телевізійних фільмів. (М). 10.30 — «Пам'ятники архітектури». (М). 17.00 — «Свято знання». (М). 12.00 — Новорічне свято у Кремлі. (М). 13.00 — «Капітан Тенкеш». Телевізійний фільм. 9 серія. (М). 13.30 — Телевізійний журнал «Для вас, жінки». (М). 16.00 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (Ростов). 16.30 — «Музичний кіоск». (М). 17.00 — В ефірі «Молодість». (Ленінград). 18.00 — Літосні північ. «Рік 1957-й». Телевізійний фільм. (М). 19.00 — О. Пушкін — «Маленькі трагедії». Спектакль. (М). 21.00 — «Камертон доброго настрою». (К).

ПОНЕДІЛОК, 8 СІЧНЯ. 12.00 — «Капітан Тенкеш». Телевізійний фільм. (10 серія). (М). 14.00 — Новорічна ялинка. (К). 16.30 — «Будь сильним, будь спритним». (Львів). 17.15 — Мультиплікаційний фільм. (К). 17.30 — Телевізійні вісті. 18.00 — «Наша загальна справа». (Донецьк). 18.30 — Слухачам шкільного марксизму-ленінізму. (М). 19.00 — П. Валє — «31-й відділ». Телевізійний спектакль. (1 серія). (Ленінград). 20.15 — Кінохроніка. 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — «Кінопарам». (М). 22.15 — «Народна творчість». Я. Мамонтов — «Республіка на колесах». (Харків).

ВІВТОРОК, 9 СІЧНЯ. 10.00 — Кінопрограма. 11.10 — «Капітан Тенкеш». Телевізійний фільм. (11 і 12 серія). (М). 15.00 — Новорічна ялинка. (К). 16.15 — Фільм для дітей. 16.40 — Актуальний екран. 17.15 — «Люди трудової слави». (Львів). 17.40 — Телевізійні вісті. 18.00 — Для дітей. «Найбільший друг». Лялькова вистава. (К). 18.40 — Мультиплікаційний фільм. (К). 19.00 — П. Валє — «31-й відділ». Телевізійний спектакль. (2 серія). (Ленінград). 19.45 — «Ленін і Україна». «За порадю Ілліча». (К). 20.15 — Документальний фільм. 20.30 — Програма «Час». (М). 21.15 — Передача для трудящихів села. 21.45 — Кінопрограма.

ПОКАЗУЄ МІКОЛАЇВ

НЕДІЛЯ, 7 СІЧНЯ. 9.00 — Гімнастика для школярів. (М). 9.15 — «Будильник». (М). 9.45 —

МОЛОДОП КОМУНАР

— орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ г. Кіровоград.

ПОКАЗУЄ ДНІПРОПЕТРОВСЬК

НЕДІЛЯ, 7 СІЧНЯ. 9.00 — Гімнастика для школярів. (М).

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Пуначарського, 36. Телефон: редактора — 2-45-00, відповідального секретаря — 2-45-35, відділів — 2-45-36.